

בית המשפט המחווי בבאר שבע

ע"מ 10-05-34136 בוקובה נ' מנהל מס ערך מוסף – אשדוד

בפני כב' הנשיה יוסף אלון

המערער
אשר בוקובה
עמי ב'כ עוה"ד קורין מהצרי

נגד

מנהל מס ערך מוסף אשדוד
עמי ב'כ עוה"ד מורים פרוטט ממ"ד אוצרתי

המשיב

פסק דין

1. ביום 20.5.10 דחפה סון הממונה האזרחי של מע"מ באשדוד את בקשת המערער להושמו כעוסק מורשה – ונימק את החלטתו, במכבתו מאותו החיים, כדלהלן:
"אני נאלץ לדחות פניותך שבندון לאור העובדה כי לא הגשת דוחות רבים לשנים - 1993-1995 ולאור העובדה כי סגורת את התקיק והותרת חבות ובאים. כמו כן במשך השנים 9-2008 ועד 2010/2 הייתה פעיל ללא רישום במע"מ".
במשך מכתב ההחלטה הניל הוסיף הממונה והודיע למערער כי:
"יחד עם זאת נהיה מוכנים לשקל את פניותך שבندון בכפוף לכך שתשלים בזמןן את כל חובך ממש כפי הנובע ממצבי החשבון נכון ליום מכתבך זה בסך 4,033 ₪. תבצע הסדר של 3-4 תשלוםמים לגבי ריבית והצמדה בסך 9,736 ₪ כפי הנובע ממצבי החשבון שלא אצלנו נכון ליום מכתבך זה... ותמציא למשרדינו את הנתונים של דוחות שלא הוגש לשנים 93-95 ותשלם המשם הנובע ממהם בזמןן...".
2. בתצהיר עדותו הראשית, ובביקורתו הנגידית, הבHIR סגן הממונה, מר. י. כהן, כי בחילתו זו הוא פעל **על פי סמכותו (הנטענות) שבסעיף 52 (א) לחוק מס ערך מוסף התשל"ז – 1975 ("החוק") ולפיו:**
"(ג) המנהל רשאי שלא לרשום עסק, מלכ"ר או מוסד כספי, אם יש לו יסוד סביר לחושש שהוא עוסק בפעולות בלתי חוקיות."
3. בערעור זה (שהוגש לפי סעיף 64 (א) לחוק) מישג המערער כנגד החלטת הממונה שלא לרשותו כעוסק מורשה.
טענתו העיקרית של המערער היא כי הממונה חריג בחילתו מסוימתו שבסעיף 52 (א) לחוק. לטענתו, סמכות הממונה על פי אותו הסעיף עניינה בהימנעות מרישום כעוסק של מי אשר מותקינים יסוד סביר לחושש שייפעל בעסקו בפעולות בלתי חוקיות.

בית המשפט המחווי בבאר שבע

ע"מ 10-05-34136 בוקובה נ' מנהל מס ערך מוסף – אשדוד

1 המדויבר ב"אי חוקיות" של פעילות העוסק שרישומו מתבקש.
 2 בענין המערער דן הממונה לא טعن ואיןנו טוען כי סוג או אופי עסקו (עבודות חשמל) בלתי
 3 חוקי או כי קיים יסוד סביר להחשש לאופי עסקו שכזה.
 4 המשיב טוען לעומתו כי מי אשר נכשל בעבר במילוי חובותיו עפ"י חוק מע"מ נמנה גם הוא
 5 על אלה ש"עליסוקם בלתי חוקי" – כמפורט הדברים בסעיף 52 (ג) לחוק.
 6
 7 העובדות הrices הדריכות לערעור זה אין שוניות בחלוקת.
 8 בשנים 1987-1995 היה המערער רשום כעסק מורשה בתחום החשמל, ותיק העוסק התחנהל
 9 במסרדי מע"מ בבאר שבע.
 10 במהלך השנים 1995-1993 הוא לא הגיע תשעה דוחות תקופתיים – ובשל כך הועמד פעמים
 11 לדין פלילי, הורשע, ודינו נגרר למיאסר על תנאי וلتשלומי קנסות (גזר דין ממץ 1995
 12 ומצטבר 1997).
 13 בעקבות כך סגר המערער את תיקו במע"מ (באר שבע) – בתחולת רטרואקטיבית מ- 1.5.95.
 14 בגין הדוחות הניל שלא הוגש והמס שלא דוחה כאמור חוב קרן (לשנים 93-95) בסכום
 15 של 4,033 ₪ ועליו נצברו ריבית והצמדה בסכום של 9,736 ₪ (כמפורט ע"י המשיב במכtabו
 16 נשוא ערעור זה).
 17 בשנת 2008 החליט המערער לפתחו את עסקו מחדש, הפעם באזורי אשקלון, ופנה לראות
 18 חשבונו שתפעל לרישומו כעסק מורשה.
 19 לדבריו, רואת החשבון הודיעה לו כי טפסי הרישום הוגשوا ואף הונפקו לו אישורי מס הכנסה
 20 לצורך ניכוי מס במקור (5%) ואישור מע"מ על "ניהול פנסי חשבונות ורשומות לפי חוק
 21 עסקים גופים ציבוריים התשל"ו 1976". (ר' נספחים 3 ו- 4 להודעת הערעור).
 22 בנוסף לכך הוא החל לדוחות מאז ראשית 2008 דיווחים תקופתיים למע"מ.
 23 לדבריו, רק בסוף 2009 התברר לו כי למעשה לא נרשם כלל כ"עסק מורשה" וכי דוחותיו
 24 התקופתיים החל מתחילת 2008 היו בניהול של "דוחות מאולצים".
 25 בעקבות כך פנה המערער לממונה מע"מ באשדוד (אזור פעילותו החדש) בבקשה להרשמו
 26 כעסק מורשה עפ"י סעיף 52 (א) ו- 52 (ב) לחוק – אולם, בקשה נדחתה כאמור על ידי
 27 המשיב בהחלטתו מיום 20.5.10 אשר תמציתה צוטטה בפתח הדברים לעיל.
 28
 29 לאחר בחינת טענות הצדדים כפי שפורטו בתצהירי העדויות הראשיות, בחקירות הנגידות
 30 ובסיכום הצדדים – מוצאת אני כי החלטת המשיב ניתנה שלא כדין ודין ערעור זה להתקבל.
 31 מסקנה זו מתקבשת מפרשנות הוראות סעיף 52 בכלל והוראת סעיף 52 (ג) בפרט.
 32 בסעיף 52(א) נקבעה חובתו של "עסק" ("זהינו" "מי" שמוכר כס או נותן שירות במהלך
 33 עסקיו" – כהגדרת סעיף 1) ברישום במע"מ.
 34 לצד חובה זו – קמה לו זכותו עפ"י ס"ק 52 (ב) להירשם כעסק במע"מ, וכלsoon הסעיף:

בית המשפט המוחזק בבאר שבע

ע"מ 10-05-34136 בוקובה נ' מנהל מס ערך מוסף – אשדוד

1 "52 (ב) אדם שהוכיה, להנחת דעתו של המנהל, שהוא מקים עסק, רשאי להירשם כעובד,
2 ומשנורשם דינו לכל דבר ונניין כעובד".
3 "רשותנו זו של העוסק (להירשם) מהוות מצינו השני של המטיב את חובת הממונה
4 לרשומו.
5 חובה זו מתקשת מלשון הטעיף וכן מתקן העבודה הפשטה כי סיירוב לרשותם עובך כמווהו
6 כשלילת זכות היסוד של חופש העיסוק, זאת הוואיל ועפ"י סעיף 52 (א) – "עובד, מילכ"ר
7 ומושד כספי חייבים בראשום, במועד ובדרך שנקבעו". הדבר כידוע בחובה שהפרטה
8 עלולה לעלות אפילו כדי עבירה פלילית עפ"י סע' 117 (א) לחוק.
9 לאור זאת – סמכויותיו של הממונה שלא לרשותם עוסק מכוח העילות המפורטות בסעיפים
10 52 (א) ו- 52 (ד) לחוק – תתפרשנה בנסיבות הנדרש והמתבקש לעניין הפעלת סמכות מנהלית
11 שתוצאתה פגיעה בזכות היסוד של חופש העיסוק.
12

13 שיקוליו של המשיב בגין סיירב (בשנת 2010) לרשות את המערער כעובד – נמקו על ידו,
14 כמצוטט בפתח פסק הדין, במחדריו של המערער בניהול ספריו ודוחותיו למע"מ בשנים
15 1993-95 – דהיינו למשך מ- 15 שנים טרם החלטת הסיירוב (מיום 10.5.10).
16 המשיב דימה לחשוב כי בנסיבות אלה קמה סמכותו לסרב הרישום מכוח סעיף 52 (ג).
17 דא עקא – בכך טעה המשיב בפשטה, במובנה, ובתכליתה של הוראת סעיף 52 (ג) לחוק.
18 הוראה זו עניינה בעוסק אשר קיים "יסוד סביר לחשוש שהוא "עובד" (לשונן עתיק)
19 ב"פעילות בלתי חוקית".
20 "פעילות בלתי חוקית" כמשמעותה, משמעה פעילות עברייןית באופיה ובמהותה.
21 נוסף ונאמר כי נוכחות ממשמעות מרוחיקת הלכת הנודעת לסייע הרשות לרשות עובך עליה
22 עמידנו לעיל ושלילת זכות היסוד לעיסוק ולחופש העיסוק) דורשת הפעלת סמכות מנהלית זו
23 בחינה יסודית ו邏輯ית של "היסוד הסביר לחשש" ושל טיב "פעילות הבלתי חוקית"
24 הנטענת.
25 סוג הממונה בתcheinו ובחקירותו הנגידית פרש את משנתו לפיה מי אשר חטא בעבר בעבירות
26 אי דיווח למע"מ – עליה לטעמו כמי שמתקיימות בו הוראות סעיף 52 (ג).
27 ולא היא.

28 "אי חוקיות" בה עוסק הטעיף הינה אי חוקיות של העובד בו מתעד מבקש הרישום
29 לעוסק. לדוגמה, הימורים, עסקי זנות, רכוש גנוב וכו'".
30 אין עניינה בעוסק שהוא חוקי ובחשו. של הממונה שהוא העובך לא יעמוד בחובותיו
31 כעובד עפ"י חוק מע"מ במהלך הפעלת עסקו החוקי.
32 ניתן להזכיר בין הוראות סעיף 52 (ג) דין להוראת סעיף 3 לחוק העמונות התש"מ – 1980 –
33 ובנסיבות רשם העמונות שלא לרשות עמותה "...אם יש יסוד סביר למסקנה כי העמותה
34 תשמש מסוימת לפעילות בלתי חוקיות". וראה לעניין זה המבוואר בדבר ההסביר להצעת החוק

בית המשפט המחווי בבאר שבע

ע"מ 10-05-34136 בוקובזה נ' מנהל מס ערך מוסף – אשדוד

1 דן (ה"ח 2299 התשנ"ד עמי 605) וההפנייה שם לדברים שנפסקו עוד בבג"ץ 241/60 כרדווש נ.
 2 רשם החברות (פ"ד"י טו, 1152).

3
 4 זאת ועוד. בסעיף 52 (ד) לחוק דן – נקבעה במפורש סמכותו של הממונה בעניין רישום עסק
 5 שהורשע בעבר במסירות מסוימות לפי חוק מע"מ וזאת כלהלן:

6 **"52 (ד) המנהל רשאי לדרוש ערבות להנחת דעתן מ אדם המבקש להירשם
 7 כעובד... בתנאי לרישומו** כאמור אם הורשע אותו אדם **בחמש השנים לפני המועד שבו**
 8 הגיש בקשה לרישום לפי סעיף זה בפסק דין חלוות, לפי סעיפים 117 (א) (3) או (5) ולא
 9 שילם את חוב המס נשוא כתוב האישום, או שהורשע בפסק דין חלוות בעבירה לפי סעיף
 10 117 (ב)...".

11 וdock. סמכותו של המנהל עפי סעיף 52 (ד) אינה לדוחות את בקשת הרישום, אלא להתנווה בדרישות ערבות.

12
 13 גם זאת, بما שהורשע באחת מהଉירות לפי חוק מע"מ המנוויות שם, בתקופת חמישה שנים
 14 שקדמו לבקשת הרישום.

15 נמצאו מקרים איפוא כי ככל שאמורים הדברים עוסקים להירשם עפי סעיף 52 (א)
 16 ואשר הפעם שנמצא בו הינו חובות לבעלים נשוא כתוב אישום שהורשע בו, בסעיפים
 17 מהסעיפים המנוויים שם, במהלך חמישה שנים שקדמו לבקשת הרישום – רשיין המנהל
 18 להתנווה את רישומו בהפקדת ערבות.

19
 20 גם את הערבות אין הוא רשאי לדרוש, בתנאי לרישום, אלא אם ההרשעה הייתה בחמש
 21 שנים שקדמו לבקשת>b**הבקשה.**

22 מאומה מכל אלה לא נתקיים במיערעד דין ואף לא בהחלטה נשוא ערעור זה.

23 המיערעד הורשע אمنם בעבר (בשנת 1995 ובשנת 1997) בעוירות לפי חוק מע"מ – אולם
 24 הדברה בהרשעות שחלפו הרבה למעלה מ- 5 שנים מנטינטן ועד להגשת הבקשה.

25 זאת גם זאת, סגן הממונה מר. י. כהן, שחייבתו עומדת במידות ערעור זה, אישר בפה מלא
 26 בחקירה הנגידית (עמ' 8 שורות 3-4) כי סיירובי לרישום לא הסתמן על הוראת סעיף 52 (ד)
 27 אלא כי:

28 **"מכتب הסיירוב שלי ממאי 2010 הוא מכוח הסמכות שקיימת לי, לדעתך, על פי סעיף 52**
 29 **(ג) לחוק מע"מ".**

30
 31 כפי שפורטו הדברים לעיל – אין בין סמכות המנהל הקבועה בסעיף 52 (ג) לבין החלטת
 32 המשיב נשוא ערעור זה – ולא כלום.

33 בחקירה הנגידית הרחיב בעל ההחלטה כי לשיטתו ולפרשנותו – כאשר עסק
 34 המבקש להירשם חייב חובות עבר לבעלים בגין "...דוחות שלא שולמו **במלואם, דהיינו**
 35 **דוחות שלא הוגשו...**" כי אז יש למנהל את הסמכות עפי סעיף 52 (ג) לסרב לרשותו עסק.

בית המשפט המחווי בבאר שבע

ע"מ 10-05-34136 בוקובזה נ' מנהל מס ערך מוסף – אשדוד

1 פרשנותו זו של סוג הממונה (בעל החלטה דין) מוטעית כאמור לעיל ומונוגדת לפרשנות
 2 הAMILITIOT החקלאית והתכליתית של הוראות סעיף 52 בכלל וסעיף 52 (א) בפרט. סמכות
 3 המנהל שלא לרשות עסק עפ"י סעיף 52 (א) אינה מנוף או אמצעי מינחלי לאכיפת תשלום
 4 חובה עבר לمعايير.

5 סמכות המנהל לקשור בין בקשה עסק להירשם לבין תשלום חובות העבר של העוסק
 6 למיע"ם הינה במוגבלות ובתנאים המפורטים בסעיף 52 (ד) לחוק – ובאה בלבד, כפי שפורטו
 7 הדברים לעיל.

8 סוף דבר, החלטת המשיב נשוא ערעור זה ולפיה סייר לרשום את המערער כעוסק הינה
 9 החלטה שגوية, שלא בסמכות, והוא בטלה מעיקרה.
 10 אשר על כן אני מקבל את הערעור, מבטל את החלטת המשיב מיום 20.5.10 ומורה למשיב
 11 לרשום את המערער כעוסק וזאת רטראקטיבית מיום הגשת בקשה של המערער להירשם
 12 (עפ"י סעיף 52 (א) לחוק) ביום 1.8.2008.

13 יבהיר כי אני מתייחס בפסק דין זה לבקשת המערער (שהוגשה לאחר הגשת
 14 הסיכומים) לקבע כי חובות העבר שלו לمعايير התישנו. זאת הוואיל ושאלה זו לא כלללה
 15 בנסיבות טענות ערעור זה וספק רב אם הדרך והמסגרת להעלאתה הינה בגדרו של ערעור
 16 עפ"י חוק מע"מ – בוודאי שלא בערעור עפ"י סע' 64 לחוק.
 17

18 נוכח תוצאת הדברים אני מחייב את המשיב לשלם למערער הוצאות ערעור זה וכן שכ"ט
 19 עו"ד – הכל בסכום כולל של 10,000 ש".
 20 המזכירות תשליך העתק מפסק דין זה לב"כ הצדדים.
 21

22
 23
 24 ניתן היום, כ"ט שבט תשע"א, 1 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.
 25

26 ה 27 28
 יוסף אלון, נשיא